

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Csp/85/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117210080
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kováčiková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6117210080.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Kováčikovou, v právnej veci žalobcu G. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. R., U. D. XXXX/XX, štátny občan SR, v konaní zast. Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Legionárska 7158/5, Trenčín, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, v konaní zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia a zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia, takto

rozhodol:

Súd návrh žalobcu **z a m i e t a**.

Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, ktoré je žalobca povinný žalovanému nahradiť v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o ich výške.

O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 1 788,35 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia, zaplatenia sumy 1 000 Eur ako primeraného finančného zadostučinenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 27. 01. 2012 Zmluvu o úvere č. 8200043497, na základe ktorej žalovaný žalobcovi poskytol úver vo výške 1 500 Eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v splátkach vo výške 85,15 Eur mesačne po dobu 36 mesiacov. Žalobca mal uhradiť celkovú čiastku vo výške 3 065,40 Eur, ktorú aj uhradil a zároveň uhradil aj sumu 222,95 Eur titulom dohody o poskytnutí služby. Žalobca uzavretú zmluvu o úvere považuje za neplatnú z dôvodu, že nebola uzavretá v písomnej forme a neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona č. 129/2010 Z.z. V žalobe poukázal na bod 6. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý nemal vyplňať a tak ho neodsúhlasil svojím podpisom. Žalobca má za to, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Navyše, Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere obsahuje úrok vo výške 70 % ročne, pričom úrok 70 % ročne výrazne prevyšuje odplatu obvyklú na finančnom trhu za spotrebiteľský úver a takáto dohoda o výške úrokov nie je v súlade s § 39 O.z., nemôže sa priečiť dobrým mravom, a preto je takéto dojednanie neplatné. Taktiež poukázal na nesprávne uvedenú výšku RPMN, nakoľko žalovaný do RPMN nezahrnul aj odmenu za poskytovanie služieb podľa dohody o poskytovaní služieb. Takúto dohodu považuje za nekalú prax žalovaného, ktorá je taktiež neplatná podľa § 39 O.z. Pre rozpor s dobrými mravmi je neplatná zmluva aj v časti dohody o poskytnutí služieb, nakoľko žalobca mal záujem o úver a nežiadal poskytovanie služieb za sumu vo výške 222,95 Eur. Žalovaný žalobcovi poskytol úver vo výške 1 500

Eur a žalobca žalovanému uhradil celkovú sumu 3 288,35 Eur a bezdôvodné obohatenie vo výške 1 788,35 Eur na strane žalovaného predstavuje rozdiel medzi touto uhradenou sumou 3 288,35 Eur a poskytnutou čiastkou 1 500 Eur. Žalobca má za to, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu jeho práva ako spotrebiteľa, a preto si v zmysle § 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa uplatnil aj finančné zadosťučinenie vo výške 1 000 Eur.

1.1 Žalobca k žalobe pripojil Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 27. 01. 2012, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200043497 zo dňa 27. 01. 2012, fotokópiu priemerných úrokov.

2. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 31. 05. 2017 k žalobe namieta miestnu príslušnosť Okresného súdu Banská Bystrica. Zároveň vo vyjadrení uviedol, že popiera tvrdenia žalobcu týkajúce sa určenia predmetnej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov. Predmetná zmluva bola uzavretá na základe návrhu na uzavretie v podobe žiadosti žalobcu ako dlžníka zo dňa 05. 01. 2012 a prijatia vyjadreného v bode 6. zo dňa 27. 01. 2012. Žalovaný poprel tvrdenia žalobcu, že zmluva o úvere neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o konečnom termíne splatnosti. Údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti vyplývajú zo zmluvných dojednaní, ktoré tvoria obsah zmluvy a sú v zmysle článku XIII. neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a príloh tvoriacich súčasť zmluvy o revolvingovom úvere. Z čl. IV. ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva deň splatnosti poslednej splátky úveru, ktorý je dňom konečnej splatnosti úveru a z čl. IX. ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá na dobu neurčitú. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Žalovaný má za to, že doba trvania zmluvy a tiež termín konečnej splatnosti úveru sú tak riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že zmluva neobsahuje počet, výšku a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, uviedol, že tieto náležitosti predmetná zmluva o úvere obsahuje, nakoľko splátka bol určená na 85,15 Eur, termín splatnosti splátky ako 19. deň v mesiaci uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru, ako aj v splátkovom kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy a počet splátok bol stavený na 36, a teda predmetná zmluva má aj náležitosť podľa § 9 ods. 2, písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. Nad rámec zmluva obsahuje aj dátum splatnosti 1. splátky. Čo sa týka nesprávneho údaja o výške RPMN, že do jej výpočtu nebola zahrnutá odplata v zmysle Dohody o poskytnutí služby žalovaný uviedol, že dohoda nie je predpokladom ani podmienkou pre vznik zmluvy o úvere. Dohoda bola dobrovoľná a keďže nebola podmienkou na získanie úveru, tak sa ani odplata v zmysle jej ustanovení nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN a v zmysle § 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z., ročnou percentuálnou mierou nákladov sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Z ustanovenia písm. g/ vyplýva, že do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Pokiaľ by odplata za poskytnuté služby bola zahrnutá do celkových nákladov, potom by taký postup bol v rozpore so zákonom. Čo sa týka tvrdenia žalobcu o absolútnej neplatnosti Dohody o poskytnutí služby, k tomu uviedol, že dohoda je uvedená ako samostatný dokument, je samostatne podpísaný, graficky oddelený od zmluvy o úvere a nejde o automatickú súčasť úverovej zmluvy. Čo sa týka neprimeranosti úrokovej sadzby vo výške 70 %, žalovaný uviedol, že zmluva bola uzavretá v roku 2012 a výška odplaty, k tomuto dátumu upravená v zmysle § 56 ods. 6 O.z. a v danom prípade výška odplaty nebola podstatne prevýšená a za podstatné prevýšenie by bolo možné považovať odklon od priemernej sadzby o 25 - 27 %, pričom hodnota priemernej odplaty bola v tomto období 45,66 %. Namieta aj dôvodnosť nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, nakoľko žalobca neuniesol ani v minimálnom rozsahu dôkazné bremeno svojho uplatneného nároku, t.j. v čom, resp. na akom základe si ho uplatňuje. Žalovaný tak poprel všetky tvrdenia žalobcu a navrhol žalobu zamietnuť.

3. Tunajší súd doručoval žalobcovi vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe spoločne s uznesením zo dňa 13. 06. 2017, ktorým ho súd vyzval, aby sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril, uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Zároveň bol žalobca poučený o povinnosti strán sporu uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany a to najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotno-právne námietky včas, pričom prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany bolo možné uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí (§ 154 C.s.p.).

4. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 29. 06. 2017 k vyjadreniu žalovaného uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného a považuje ich za bezpredmetné v danom spore a na podanej žalobe naďalej trvá. Má za to, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. O.z. a zároveň spotrebiteľským úverom v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy, žalobca považuje námietku žalovaného ohľadne nedostatku miestnej príslušnosti Okresného súdu Banská Bystrica za nedôvodnú. Čo sa týka tvrdenia žalovaného o uzavretí predmetnej zmluvy, k tomu uviedol, že žiadosťou zo dňa 05. 01. 2012 požiadal žalobca žalovaného o úver s tým, že vyplnil jednotlivé body žiadosti okrem bodu 6., nakoľko z bodu 6. vyplýva, že žalobca ako dlžník tento bod nemá vyplňať. Bod 6. vyplnil žalovaný dňa 27. 01. 2012 a v tento istý deň žalovaný vyhotovil aj Oznámenie veriteľa o schválení úveru, kde doplnil údaje k zmluve, pričom oznámenie žalobca nemal k dispozícii dňa 05. 01. 2012, a preto toto oznámenie nemožno považovať za súčasť zmluvy, ale za nový návrh zmluvy, ktorý žalobca neakceptoval, nakoľko nie je opatrený jeho podpisom. Čo sa týka uvedenia termínu konečnej splatnosti, tvrdenia žalovaného považuje žalobca za nejednoznačné, za neurčité a v rozpore s § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Termín konečnej splatnosti má byť uvedený vo forme presného dátumu a to dňa, mesiaca a roku. Vzhľadom k tomu, že predmetná úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a k/, teda neobsahuje konečnú splatnosť úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, príp. poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, a preto je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Opätovne žalobca poukázal na tú skutočnosť, čo sa týka dohody o poskytovaní služieb, že nemal vôľu takúto dohodu uzavrieť a jej uzavretie považuje za nekalú obchodnú prax zo strany žalovaného a nedostatok vôle žalobcu uzatvoriť takúto dohodu spôsobuje absolútnu neplatnosť týchto právnych úkonov podľa § 37 ods. 1 O.z. Čo sa týka uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia, žalobca vo vyjadrení uviedol, že jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom a osobitnými predpismi. Nie je potrebné preukazovať, že titulom porušenia spotrebiteľského práva spotrebiteľovi bola ujma skutočne spôsobená, čo korešponduje i s názorom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 5Csp/31/2017, ako aj rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 5Co/934/2015. V danom prípade je nepochybné, že žalovaný porušil práva žalobcu tým, že požadoval od žalobcu úroky v rozpore so zákonom a tým, že úverová zmluva neobsahovala zákonom stanovené náležitosti, čím na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 1 788,35 Eur a v dôsledku tejto ujmy bol žalobca nútený domáhať sa svojich práv v súdnom konaní. Vzhľadom na intenzitu zásahu do práv žalobcu, považuje uplatnené finančné zadosťučinenie vo výške 1 000 Eur za primerané. Z vyjadrenia žalovaného nevyplýva, že by rozporoval výšku bezdôvodného obohatenia, avšak z dôvodu právnej istoty pre prípad, ak by súd považoval výšku bezdôvodného obohatenia za spornú, navrhol, aby súd uložil žalovanému, aby v konaní predložil dôkaz o tom, akú konkrétnu výšku úveru poskytol žalobcovi a aké plnenie prijal od žalobcu na predmetný úver. K vyjadreniu žalobca pripojil súdne rozhodnutia potvrdzujúce jeho závery.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 18. 08. 2017 uviedol, že ani Smernica 2008/4/ES, ani vnútroštátne právo nezakotvujú žiadne právo na rozpis splátky v zmluve, nakoľko spotrebiteľ má právo vyžiadať si tzv. amortizačnú tabuľku, čo zodpovedá jeho právu vyplývajúcejmu z čl. 10 ods. 2 písm. i/ smernice. Ani konštrukcia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 nie je založená na tom, že sa upravuje právo spotrebiteľa na rozpis splátky priamo v zmluve. Účelom právnej úpravy uvádzania splátky v spotrebiteľskej zmluve je to, aby bol spotrebiteľ informovaný o svojej povinnosti. Aj Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní 16Co/782/2015 vo svojom rozsudku uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí obsahovať uvedenie dátumu splatnosti všetkých splátok úveru, pokiaľ je údaj o výške, počte a frekvencii splátok v zmluve uvedený tak, že umožňuje spotrebiteľov bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy jednotlivých splátok, pričom zároveň je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala údaj, aká časť splátky bude započítaná na istinu a aká na úroky. Čo sa týka vyjadrenia žalobcu, žalovaný poukázal na skutočnosť, že v obsahu namietaných skutočností zo strany žalobcu chýba akékoľvek zdôvodnenie preukazujúce správnosť namietaných okolností. Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že pri priznaní primeraného finančného zadosťučinenia nemusí spotrebiteľ preukazovať, že titulom porušenia spotrebiteľského práva mu bola ujma skutočne spôsobená uviedol, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie, nie je svojvoľným nárokom a z tvrdení žalobcu nevyplýva žiadny relevantný dôvod, ktorý by v zmysle zákona oprávňoval žalobcu uplatňovať uvedenú požiadavku. Navrhol žalobu zamietnuť.

6. Tunajší súd vytýčil termín pojednávania na deň 22. 05. 2018, z ktorého sa žalobca a právna zástupkyňa žalobcu ospravedlnila z dôvodu hospodárnosti konania, pričom v ospravedlnení uviedla, že sa pridriavajú doterajších písomných podaní.

7. Právny zástupca žalovaného na pojednávani uviedol, že namietajú miestnu príslušnosť Okresného súdu Banská Bystrica, nakoľko nárok žalobcu nepodlieha režimu spotrebiteľskému a navrhol postúpiť vec všeobecnému súdu žalovaného, ktorým je Okresný súd Bratislava. Tunajší súd pojednávania odročil na neurčito z dôvodu, že bude potrebné rozhodnúť o vznesenej námietke miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Banská Bystrica.

8. Súd opätovne vytýčil termín pojednávania na deň 31. 01. 2019, ktorého sa nezúčastnil žalobca, ani právna zástupkyňa žalobcu, ktorí neprítomnosť ospravedlnili z dôvodu hospodárnosti konania a zároveň súhlasili s tým, aby súd pojednával v ich neprítomnosti.

9. Tunajší súd preto pojednával v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu v zmysle § 180 C.s.p.

10. Právny zástupca žalovaného uviedol, že zotráva na doterajších písomných vyjadreniach, pričom uzavretú zmluvu o úvere považuje za perfektný právny úkon a obsahuje všetky podstatné náležitosti. V prípade, ak sa súd s ich tvrdeniami nestotožní, z opatrnosti vzniesol námietku premlčania, nakoľko má za to, že v danom prípade uplynula lehota 3 rokov na uplatnenie práva, pričom to špecifikuje takým spôsobom, že sa v danom prípade jedná o splátky, ktoré sa v lehote 3 rokov pred podaním žaloby premlčali. Zároveň poukázal na skutočnosť, že žalobca mal možnosť zúčastniť sa pojednávania, mohol sa k tomu vyjadriť a má za to, že túto skutočnosť nerozporujú. Za premlčané považuje splátky, ktoré uhradil žalobca a to splátky 1 až 26 a splátka 27 až 36 je nepremlčaná. V danom prípade tak nie je premlčaný nárok vo výške 400,10 Eur. Nárok na zaplatenie sumy 222,95 Eur z titulu uzavretej dohody o poskytnutí služby považuje za premlčaný, nakoľko táto suma bola uhradená v deň uzavretia tejto dohody, čo bolo 27. 01. 2012 a tak uplynula 3-ročná lehota. Čo sa týka uplatneného nároku na zaplatenie nemajetkovej ujmy, podľa jeho názoru, nárok nie je daný, pričom žalobca síce nárok vyšpecifikoval, ale jeho tvrdenia nezodpovedajú skutočnosti, pretože žalobca si v priebehu rokov 2011 a 2012 zobral viac úverov. Jeden je z roku 2015 a zaplatenie finančných prostriedkov bolo už predmetom súdnych konaní vedených na Okresnom súde Banská Bystrica a to 14Csp/85/2017, 16Csp/85/2017, 9Csp/85/2017. V prípade zaplatenia náhrady nemajetkovej ujmy uviedol, že ak by bolo výrazným spôsobom zasiahnuté do práv žalobcu a ak by to bola pravda, tak by si nebol bral ďalšie úvery. Má za to, že žalobca bol dostatočným spôsobom oboznámený s praktikami žalovaného a spôsobom, akým poskytuje úvery. Nie je preto daný nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Predložil súdu vo fotokópii kartu klienta, z ktorej vyplýva, že predmetom tohto konania už nie sú ďalšie splátky, predmetom konania sú len splátky 1 až 36 a z karty klienta vyplýva, že je zvlášť rozpísaná istina a zvlášť splátka úrokov a suma 410,10 Eur je nepremlčaná a týka sa to len splátky úrokov. Potvrdil, že žalobcovi bola poskytnutá suma 1 500 Eur, z ktorej zaplatil sumu 3 065,40 Eur, avšak čo sa týka výšky úveru 1 500 Eur, táto suma reálne žalobcovi vyplatená nebola, nakoľko z tejto sumy bola odpočítaná čiastka 222,95 Eur z titulu uzavretej dohody o poskytnutí služby a žalobcovi bol vyplatený len rozdiel medzi sumou 1 500 Eur a sumou 222,95 Eur.

11. Tunajší súd vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného pojednávania odročil na deň 12. 03. 2019.

12. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 25. 02. 2019 uviedol, že zmluva bola uzavretá dňa 27. 01. 2012 a úver vo výške 1 500 Eur bol žalobcovi poskytnutý tak, že na účet mu bola vyplatená suma 1 277,05 Eur a započítaním sumy 222,95 Eur. K započítaniu došlo podľa pravidiel normovaných zákonom a zmyslom započítania je práve to, aby sa nerobili zbytočné vzájomné úkony medzi stranami, ktoré majú voči sebe pohľadávky a sú vo vzájomne opozitnom veriteľsko-dlžníckom usporiadaní. Žalovaný taktiež uviedol, že následne dňa 02. 09. 2013 bol žalobcovi poskytnutý revolving a žalobca tak prevzal celkovo sumu 2 024 Eur a mal spolu uhradiť čiastku 4 194,16 Eur, takže vrátiť istinu úveru + revolving a zaplatiť úroky. Pri zohľadnení doby splácania je možné konštatovať, že navýšenie 2 194,16 Eur za dobu 42 mesiacov (poskytnutie úveru v 02/2013, posledná splátka 08/2015) predstavuje sumu 626,9 Eur, čiže 31,3 %-né ročné navýšenie, pričom ide o primeranú sumu. Žalobca vyššie uvedenú čiastku uhradil a poslednú úhradu vykonal dňa 14. 07. 2015. Zotrval na námietke premlčania a to premlčanie žalovaného nároku nad sumu 1 995,95 Eur v objektívnej premlčacej dobe (prevyšujúca žalovaná suma zahrňuje

úhrady vykonané viac ako 3 roky pred podaním žaloby) a súčasne namietol premlčanie žalovaného nároku nad sumu 974,15 Eur v subjektívnej premlčacej dobe (prevyšujúca žalovaná suma zahrňuje úhrady vykonané viac ako 2 roky pred podaním žaloby).

12.1 Zároveň žalovaný predložil prehľad vyplatených a uhradených čiastok.

13. Žalovaný zároveň požiadal o ospravedlnenie z pojednávania dňa 12. 03. 2019 z dôvodu hospodárnosti s tým, že žalovaný súhlasí s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti.

14. Žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne k vyjadreniu žalovaného zo dňa 25. 02. 2012 vo svojom vyjadrení zo dňa 06. 03. 2019 uviedol, že v danom prípade začala plynúť premlčacia doba až doplatením poslednej splátky bezdôvodného obohatenia, ktorá bola zaplatená dňa 18. 06. 2015 a teda až týmto dňom došlo k bezdôvodnému obohateniu a od vtedy je potrebné počítat' premlčiaciu lehotu. Poukázal aj na tú skutočnosť, že žalovaný aj napriek skutočnosti, že poskytoval spotrebiteľské úvery v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý priamo stanovoval podstatné náležitosti takýchto zmlúv, nedodržiaval ustanovenia tohto zákona. Žalovaný tak musel vedieť, že jednotlivé ustanovenia sú v rozpore so zákonom a pri takomto konaní žalovaného potom nemožno uvažovať o nedbanlivosti, ale je potrebné ho vyhodnotiť ako úmyselné a vychádzať z 10-ročnej objektívnej premlčacej lehoty. Má za to, že nárok žalobcu je preukázaný, dôvodný a uplatnený v premlčacej lehote. Nárok žalobcu je podľa špecifikácie predloženej žalovaným vyšší, nakoľko žalovaný zaplatil na zmluvu + revolving spolu 4 212,70 Eur, avšak v tomto štádiu konania už nebude žalobu meniť. Na podanej žalobe naďalej zotrval a žiadal, aby jej súd vyhovel a žalovaného zaviazal aj na náhradu trov konania v celom rozsahu.

15. Pojednávania dňa 12. 03. 2019 na tunajšom súde sa nezúčastnil žalobca, právna zástupkyňa žalobcu, žalovaný, ani právny zástupca žalovaného. Žalobca spoločne s právnou zástupkyňou neúčast' ospravedlnili z dôvodu hospodárnosti konania a súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti s tým, že sa pridriavajú doterajších písomných podaní.

16. Žalovaný a právny zástupca žalovaného taktiež neprítomnosť ospravedlnili.

17. Tunajší súd preto pojednával v zmysle § 180 C.s.p. bez prítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov.

18. Tunajší súd sa v danom prípade zaoberal v prvom rade otázkou miestnej príslušnosti Okresného súdu Banská Bystrica. Súd na vznesenú námietku miestnej nepríslušnosti, ktorá bola vznesená žalovaným, neprihliadol, nakoľko nie je dôvodná. V danom prípade sa jedná o spor zo spotrebiteľskej zmluvy a žalobca ktorý je spotrebiteľ, môže podať žalobu aj na súd podľa miesta svojho trvalého pobytu. Žalobca má evidovaný trvalý pobyt na adrese Banská Bystrica, Nad plážou 4290/10, a preto s poukazom na § 42 C.s.p. súd predmetný spor prejednal a rozhodol.

19. Tun. súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 12. 03. 2019, č.k. 17Csp/85/2017-154 tak, že návrh žalobcu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalobcovi. K zamietnutiu návrhu žalobcu došlo z dôvodu, že súd podanú žalobu považoval za nejasnú a nezrozumiteľnú pre nevedenie rozhodujúcich a podstatných skutkových tvrdení zo strany žalobcu, t.j. z procesných dôvodov.

20. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici Uznesením zo dňa 27. 02. 2020, č.k. 17Co/99/2019-178 rozsudok tun. súdu zo dňa 12. 03. 2019, č.k. 17Csp/85/2017-154 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20.1 V zrušujúcom uznesení krajský súd uložil tun. súdu postupovať v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesného útoku a prostriedkoch procesnej obrany (§ 149 a nasledujúce C.s.p.), resp. v súlade s ustanoveniami o dokazovaní (§ 185 a nasledujúce C.s.p.) tak, že:

- si súd ujasní predmet konania, či je predmetom konania len bezdôvodné obohatenie žalovaného, ktoré malo vzniknúť v dôsledku zaplataenia vyššej sumy ako bol poskytnutý úver podľa spornej zmluvy, t.j. sumy prípadne zaplatené na základe revolvingu dojednaného tiež v spornej zmluve,
- posúdi spornú zmluvu o úvere s ustanoveniami zák.č. 129/2010 Z.z. v znení ku dňu 27. 01. 2012,
- vyhodnotí či je sporný úver podľa zmluvy o úvere zo dňa 27. 01. 2012 bezúročný a bez poplatkov,

- posúdi vznesenú námietku premlčania v zmysle § 107 ods. 1 O.z. a § 107 ods. 2 O.z., t.j. 2-ročnú subjektívnu, 3-ročnú objektívnu premlčaciu dobu a taktiež 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu,
- v zmysle § 3 ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z. zohľadni nárok žalobcu na primerané finančné zadostučinenie z hľadiska porušenia práva alebo povinnosti.

21. Tun. súd vytýčil termín pojednávania na deň 11. 05. 2021, ktorého sa nezúčastnil žalobca, práv.zást žalobcu, žalovaný ani práv. zást. žalovaného.

21.1 Žalovaný neprítomnosť na pojednávaní prostredníctvom práv. zást. ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania a súhlasil s tým, aby sa pojednávanie uskutočnilo bez ich prítomnosti.

21.2 Žalobca neprítomnosť na pojednávaní prostredníctvom práv. zást. ospravedlnili z dôvodu hospodárnosti konania a súhlasil s pojednávaním a rozhodnutím bez ich prítomnosti.

21.3 Tun. súd preto v zmysle § 180 C.s.p. pojednával bez prítomnosti strán sporu.

22. Súd vykonal dokazovanie žalobou oboznámením sa fotokópiou Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 27. 01. 2012, s fotokópiou Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi-Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8200043497 zo dňa 27. 01. 2012, vyjadreniami žalobcu, žalovaného, kartou klienta, odvolaním žalobcu, Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27. 02. 2020, č.k. 17Co/99/2019-178 výpoveďou práv. zást. žalobcu a práv. zást. žalovaného a ostatnými písomnosťami spisu 17Csp/85/2017.

23. Z fotokópie Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200043497 zo dňa 27. 01. 2012 bodu 5 vyplýva, že žalobca požiadal žalovaného o revolvingový úver s úverovým limitom 1 500 Eur so splatnosťou úveru 36/19 splátok pri mesačnej splátke 85, 15 Eur. V zmysle údajov o požadovanom revolvingovom úvere žalobca mal zaplatiť celkovú čiastku 3 065,40 Eur predstavujúcu úver + úroky za celú dobu čerpania úveru. Predpokladaná RPMN za úver mala predstavovať 70 %, ročná úroková sadzba 70 %. Priemerná RPMN za úver bola 45,66 %. Poskytnutá čiastka revolvingu bola 858,31 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú mal dlžník zaplatiť (t.j.revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) predstavovala 2 043,60 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,27 %, ročná úroková sadzba revolvingu 68,44 %.

23.1 Žalobcovi podľa bodu 6 bol v zmysle údajov o schválenom revolvingovom úvere schválený revolvingový úver vo výške 1 500 Eur s počtom splátok 36/19 pri mesačnej splátke 85,15 Eur. Celková čiastka, ktorú mal žalobca zaplatiť predstavovala sumu 3 065,40 Eur. RPMN za úver mala predstavovať 65,54 %, ročná úroková sadzba 70,02 %, priemerná RPMN za úver bola 45,66 %. Poskytnutá čiastka revolvingu bola schválená vo výške 858,31 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania revolvingu bola vyčíslená na 2 043,60 Eur s predpokladanou RPMN 56,09 % a úrokovou sadzbou 68,44 %.

23.2 Z bodu 8. Žiadosti/zmluvy vyplýva, že žalobca so žalovaným uzavreli Dohodu o poskytnutí služby v zmysle § 269 ods. 23 Obchodného zákonníka predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp.revolvingu a dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi odplatu za odloženie splátok úveru vo výške 222,95 Eur a za odloženie splátok revolvingu vo výške 138,12 Eur.

24. Z bodu 13. žiadosti/zmluvy vyplýva, že neoddeliteľnou súčasťou žiadosti/zmluvy sú zmluvné dojednania (na zadnej strane tejto žiadosti/zmluvy), ktoré v danom prípade predložená žiadosť/zmluva neobsahuje.

25. Z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8200043497 zo dňa 27. 01. 2012 vyplýva, že žalovaný schválil žalobcovi úver vo výške 1 500 Eur, ktorý mal žalobca splácať v mesačných splátkach po 85,15 Eur po dobu 36 mesiacov so splatnosťou prvej splátky 19. 03. 2012 a poslednej splátky 19. 02. 2015. RPMN bola dohodnutá na 65,54 % a priemerná hodnota RPMN vo výške 45,66 %. Celková čiastka, ktorú mal žalobca zaplatiť a to úver + úroky za celú dobu čerpania úveru, predstavovala 3 065,40 Eur, odplata za poskytnuté služby v zmysle čl. 8.1 bola vo výške 222,95 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe úveru 70 %.

26. Z fotokópie karty klienta vyplýva, nominálna výška pôžičky vo výške 3 065,40 Eur, súčet nominálov revolvingu vo výške 2 178,72 Eur, dĺžka pôžičky 36, nominály celkom 5 244,12 Eur, dátum žiadosti 5.1.2012, poskytnutá čiastka 1 500 Eur, poskytnuté celkom 2 358,31 Eur, počet jednoduchých revolvingov 1, dátum podpisu klientom 05. 01. 2012, dátum vyplatenia 27. 01. 2012, vyplatená čiastka 1 277,05 Eur, vyplatené vrátane revolvingu 2 000,24 Eur, splatené 4 194,16 Eur, výplatný termín klienta 19, NH celkom 4 194,16 Eur splatené NH 4 194,16 Eur.

26.1 Z fotokópie karty klienta vypláva, že ku dňu 19. 08. 2013 zaplatením splátky vo výške 85,15 Eur, žalovaný uhradil z poskytnutého úveru 1 500 Eur sumu 1 532,70 Eur (85,15 Eur x 18 splátok).

27. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. z.“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

28. Podľa § 37 ods. 1 O. z., právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

29. Podľa § 39 O. z., neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

30. Podľa § 40 ods. 1 O. z., ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

31. Podľa § 41 O. z., ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

32. Podľa § 43c ods. 1 O. z., včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený alebo iné včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

33. Podľa § 44 ods. 1 O. z., zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

34. Podľa § 44 ods. 2 O. z., prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy, inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

35. Podľa § 46 ods. 1 O. z., písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

36. Podľa § 52 ods. 1 O. z., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

37. Podľa § 53 ods. 1 O. z., spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

38. Podľa § 53 ods. 2 O. z., za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

39. Podľa § 53 ods. 3 O. z., ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

40. Podľa § 53 ods. 5 O. z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

41. Podľa § 451 ods. 1 a ods. 2 O. z., kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

42. Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

43. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho časti (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľské zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

44. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

45. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby, alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

46. Podľa § 2 pís. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

47. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

48. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať okrem iného:

f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

49. Podľa § 11 ods.1 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y a § 10 ods. 1 a ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

50. Podľa § 3 ods. 5 prvej a tretej vety zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na

primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

51. Tunajší súd mal v danom prípade na základe vykonaného dokazovania preukázané, že žalobca žiadosťou zo dňa 05. 01. 2012 požiadal žalovaného o úver vo výške 1 500 Eur a žalovaný dňa 27. 01. 2012 žiadosti žalovaného vyhovel a schválil mu úver vo výške 1 500 Eur. Oznámením zo 27.1.2012 žalovaný žalobcovi oznámil schválenie úveru vo výške 1 500 Eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v mesačných splátkach po 85,15 Eur po dobu 36 mesiacov s dátumom prvej splátky dňa 19. 03. 2012 a poslednej splátky 19. 02. 2015. Predpokladaná RPMN bola v žiadosti uvedená ako 70 %, v zmysle oznámenia RPMN predstavovala 65,54 %. Priemerná RPMN bola 45,66 %, ročná úroková sadzba 70 %. Celková čiastka, ktorú mal žalobca zaplatiť t. j. úver + úroky žalovaný vyčíslil na sumu 3 065,40 Eur. Z predloženej žiadosti o poskytnutie úveru a z oznámenia žalovaného ako veriteľa o schválení úveru mal súd preukázané, že žalovaný so žalobcom chceli uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keďže predmetom zmluvy malo byť dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru s poukazom na § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd predmetnú zmluvu posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, pretože je typickou tzv. formulárovou zmluvou a preto je potrebné pre jej posúdenie okrem Obchodného zákonníka aplikovať aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

52. Zo strany žalobcu ani zo strany žalovaného zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme predložená nebola. Žiadosť podanú žalobcom, ktorú žalovaný označil aj za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, súd posúdil ako návrh na uzavretie zmluvy a oznámenie žalovaného ako veriteľa súd nepovažuje za uzavretie zmluvy úvere a o revolvingovom úvere s poukazom na tú skutočnosť, že v oznámení o schválení úveru chýbajú obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch a údaje uvedené v tomto oznámení sú nepresné a spôsobujúce pochybnosti o ich pravdivosti. V žiadosti navyše chýba údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a uvedenie predpokladanej výšky RPMN nespĺňa podmienku § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže spotrebiteľ pri uzavretí zmluvy musí byť informovaný o všetkých podstatných informáciách, ktoré môžu ovplyvniť jeho rozhodnutie, či do vzťahu vstúpi alebo nie. Údaj označený ako predpokladaný spôsobuje stav právnej neistoty spotrebiteľa, kedy si nevie vytvoriť názor, či je vzťah pre neho výhodný alebo nie je výhodný, keďže je slabšou stránkou zmluvného vzťahu. Z pripojených listinných dôkazov - žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 5.1.2012 a oznámenia veriteľa o schválení úveru zo dňa 27. 01. 2012 vyplýva, že v oznámení veriteľa o schválení úveru došlo k zmene v podstatných náležitostiach zmluvy, keď v žiadosti o požadovanom revolvingovom úvere je vyplnená predpokladaná RPMN 70 % a v oznámení o schválení úveru 65,54 %. Nedošlo potom k prijatiu návrhu v plnom navrhovanom rozsahu v zmysle § 43c ods. 2 veta prvá O. z., ale k postupu podľa § 44 ods. 2 O. z., pretože neexistujú dva platné vzájomné a obsahovo zhodné prejavy vôle zmluvných strán v časti údaja o RPMN. Taktiež zo žiadosti o poskytnutie úveru a revolvingového úveru vyplýva, že žalovaný ako dlžník mal vyplniť jednotlivé body okrem bodu 6. Žalovaný až následne po podaní žiadosti zo strany žalobcu o úver bod 6 vyplnil, pričom v bode 6 uviedol žalovaný svojvoľne iné údaje ako žalobca v bode 5. Súd považuje konanie žalovaného ako veriteľa nie za prijatie návrhu, ale za nový návrh. Taktiež v žiadosti chýba údaj o dobe trvania a konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože je v nej len údaj splatnosť úveru, pri ktorom je uvedený počet a splatnosť splátok. Údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (dátum splatnosti poslednej splátky úveru) sa nachádza až v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 27. 01. 2012, ktoré nie je žalobcom ako dlžníkom podpísané, a teda nie je splnená požiadavka písomnej formy toho zmluvného dojednania. Navyše je neprípustné, aby spotrebiteľ dostal zákonom požadované informácie až po uzavretí zmluvy. Čo sa týka náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorou je výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, keďže nie je v žiadosti určený dátum splatnosti prvej splátky, teda nemožno určiť ani termíny splácania ďalších splátok. Súd na tomto mieste konštatuje, že vzhľadom na absenciu obligatórných údajov, ako aj vzhľadom na nedodržanie písomnej formy zmluvy, je potrebné poskytnutý úver v zmysle § 11 ods.1 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy považovať za bezúročný a bez poplatkov.

53. Žalobca sa v danom prípade domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1 788,35 Eur. Z fotokópie karty klienta mal súd preukázané, že žalovaný mu poskytol finančné prostriedky vo výške 1 500 Eur, pričom došlo k zníženiu sumy poskytnutých finančných prostriedkov zo sumy 1 500 Eur o poplatok

vo výške 222,95 Eur a tak žalobcovi bolo skutočne vyplatených 1 277,05 Eur. Z predmetnej karty klienta vyplýva, že žalobca zaplatil žalovanému 3 065,40 Eur a to 36 mesačných splátok po 85,15 Eur. Z karty klienta vyplýva aj skutočnosť, že žalobcovi bol poskytnutý aj revolvingový úver, ku ktorému sa ale tak žalobca ani žalovaný bližšie nevyjadrili a zaplatené sumy na základe revolvingu nie sú predmetom tohto konania a preto sa súd týmito sumami nezaoberal. V danom prípade súd vzhľadom na nedodržanie písomnej formy zmluvy a absencie obligatórnych údajov považoval poskytnutý úver v zmysle § 11 ods.1 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy za bezúročný a bez poplatkov a preto by bolo potrebné vzťah medzi žalobcom a žalovaným vysporiadať podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení ako plnenie bez právneho dôvodu. Súd mal preukázané, že žalobca z poskytnutého úveru vyčerpal sumu 1 500 Eur a zaplatil sumu 3 065,40 Eur, t. j. o 1 788,35 Eur viac ako prijal, na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 1 788,35 Eur.

54. Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania.

55. Podľa § 100 ods. 1 O.z., právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

56. Podľa § 101 O.z., pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je 3-ročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

57. Podľa § 107 ods. 1 O.z., právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

58. Podľa § 107 ods. 2 O.z., najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

59. Občiansky zákonník v ustanovení § 107 ods. 1 a § 107 ods. 2 ustanovuje 2-ročnú subjektívnu premlčaciu dobu na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia a 3-ročnú objektívnu premlčaciu dobu na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. 2-ročná subjektívna premlčacia doba na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia začne veriteľovi plynúť v okamihu, keď sa dozvie také skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodiť, že k bezdôvodnému obohateniu na jeho úkor došlo a kto sa na jeho úkor obohatil. Začiatok plynutia 3-ročnej objektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia stotožňuje zákon s okamihom vzniku bezdôvodného obohatenia.

60. V súvislosti s plynutím subjektívnej a objektívnej premlčacej doby, tunajší súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27. 02. 2020, č.k. 17Co/99/2019-178, z ktorého vyplýva, že pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná) vedomosť veriteľa o predmetných skutkových okolnostiach a nielen predpokladaná vedomosť, pričom nie je ani rozhodujúce, že sa veriteľ o týchto skutkových okolnostiach mohol dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti; pre záver, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, sú vo vzťahu k začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia potrebné také skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodiť, že konkrétny úver je bezúročný a bez poplatkov (nie je rozhodujúce ako veriteľ vedomosť o takýchto skutkových okolnostiach získal); pre začiatok plynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby žalobcu na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia nemôže stačiť vedomosť o okamihu zaplatenia poslednej platby, pretože túto vedomosť nemožno stotožniť so subjektívnou vedomosťou o vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho úkor. Je logické, že keby žalobca v čase poslednej platby na splatenie úveru vedel, že ide o bezdôvodné obohatenie, platbu by nevykonal (zaplatenie takejto platby svedčí skôr o opaku, t.j., že v tom čase ešte nevedel, že ide o bezdôvodné obohatenie); subjektívna vedomosť veriteľa o bezdôvodnom obohatení nemôže byť založená ani na domnienke znalosti právneho poriadku, pretože sa vyžaduje skutočná vedomosť a nielen vedomosť predpokladaná.

61. Čo sa týka plynutia 3-ročnej objektívnej premlčacej doby, Krajský súd v Banskej Bystrici v citovanom uznesení poukázal na tú skutočnosť, že pre účely vydania plnenia z bezdôvodného obohatenia v prípade

splátok úveru, ktorý je bezúročný a bez poplatkov, možno okamih vzniku bezdôvodného obohatenia dlžníka (žalovaného) stotožniť s okamihom, kedy splátky úveru presiahnu istinu skutočne poskytnutej sumy úveru, pretože záver o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov nezbavuje spotrebiteľa vrátiť dodávateľovi skutočne poskytnutú istinu úveru (t.j. až splátka, ktorá presahuje istinu skutočne poskytnutého úveru je už bezdôvodným obohatením, ktoré tak vzniká okamihom jej zaplatenia); prípadná subjektívna (ne)vedomosť strán sporu o vzniku bezdôvodného obohatenia nemá na plynutie objektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia žiadny vplyv; súčasne platí, že subjektívna premlčacia doba plynie len v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemožno prekročiť (nakoľko subjektívna premlčacia doba môže vždy plynúť len v rámci objektívnej premlčacej doby, márnym uplynutím objektívnej premlčacej doby sa skončí aj plynutie subjektívnej premlčacej doby bez ohľadu na to, kedy táto začala plynúť).

62. Tunajší súd v danom prípade na základe vykonaného dokazovania tak, ako bolo už konštatované, predmetný úver posúdil ako bezúročný a bez poplatkov, a teda v danom prípade sa jedná o vydanie bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania, súd posudzoval, či sa nejedná o premlčaný nárok zo strany žalobcu. V konaní nemal súd sporné, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 1 500 Eur, ktorý splácal v splátkach po 85,15 Eur. Ku dňu 19. 08. 2013 žalobca zaplatil 18. splátku, to znamená, že do tohto obdobia zaplatil 18 splátok po 85,15 Eur, čo predstavuje sumu 1 532,70 Eur, takže tým, že zaplatil k tomuto dátumu o 32,70 Eur navyše, taktiež uhradil ďalšiu 19. splátku dňa 19. 09. 2013 a každé ďalšie nasledujúce splátky. Tunajší súd preto dospel k záveru, že zaplatením splátky dňa 19. 09. 2013 začala žalobcovi plynúť objektívna 3-ročná lehota na premlčanie nároku, ktorá uplynula najneskôr dňom 19. 08. 2016. Žaloba na tunajší súd bola podaná dňa 10. 04. 2017, teda po uplynutí 3-ročnej objektívnej premlčacej doby.

63. Tunajší súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu pre aplikáciu 10-ročnej objektívnej premlčacej doby, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že na strane žalovaného išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie, na čo poukázal aj Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení zo dňa 27. 02. 2020, č.k. 17Co/99/2019-178, v ktorom uviedol, že pri vymedzení pojmu a podstaty úmyselného konania v občiansko-právnych vzťahoch sa vychádza z právnej úpravy v oblasti trestného práva; z tohto hľadiska v prípade bezdôvodného obohatenia tak o prípad priameho úmyslu bezdôvodne sa obohatiť ide v prípade, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil vedel, že svojím konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne ho získať chcel; na druhej strane, o prípad nepriameho úmyslu ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, vedel, že svojím konaním môže získať obohatenie, ktoré mu nepatrí a s týmto následkom bol pre prípad, že nastane, uzročený. Dôkazné bremeno na preukázanie úmyslu bezdôvodne sa obohatiť, zaťažuje subjekt, ktorý plnil, čo v danom prípade splnené nebolo.

64. Tun. súd preto návrhu žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 788,35 Eur nevyhovel a žalobu z dôvodu premlčania nároku zamietol.

65. Žalobca sa zároveň podanou žalobou domáhal aj zaplatenia sumy 1 000 Eur ako finančného zadosťučinenia. Inštitút finančného zadosťučinenia je prostriedkom slúžiacim k reparácii ujmy spotrebiteľa vzniknutej porušením povinnosti dodávateľa. Výška finančného zadosťučinenia je závislá od konkrétnych okolností každého prípadu. Nárok na zaplatenie finančného zadosťučinenia vzniká proti porušiteľovi práva spotrebiteľa a jediným predpokladom na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je, aby spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie je možné uplatniť v samostatnom konaní alebo aj v rámci konania o vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, v ktorom prípade výrok o jeho priznaní predstavuje závislý výrok k výroku o prisúdení bezdôvodného obohatenia.

66. Keďže tunajší súd v danom prípade žalobcovi nepriznal žalovanú sumu ako nárok z bezdôvodného obohatenia a žalobu zamietol z dôvodu premlčania nároku, tunajší súd preto žalobcovi nepriznal ani primerané finančné zadosťučinenie.

67. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. podľa pomeru úspechu vo veci. Žalobca v konaní úspešný nebol, preto mu nárok na náhradu trov konania neprislúcha, v konaní bol úspešný žalovaný, preto súd žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalobcovi, ktorý v konaní úspešný nebol.

68. O náhrade trov konania rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení dvojmô.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 C. s. p.). Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/95 Z.z. a noviel - Exekučný poriadok.